

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31CoKR/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116206811
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2116206811.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Lucie Mizerovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Pavla Lacza, v právnej veci žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpenej splnomocnencom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: JUDr. Tibor Timár, so sídlom kancelárie Štúrova 42, Šaľa, správca úpadcu: X. T. - fy TARCSI, IČO: 33738939, s miestom podnikania Táboreská 3211/2B, Veľký Meder, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s. r. o., so sídlom P. Pazmáňa 2367/17A, Šaľa, IČO: 36 866 296, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 15. júla 2021 č. k. 26Cbi/3/2021-249, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 28 ods. 5, § 29 ods. 1, 6, § 32 ods. 1, 2, 3, 5, 9, 15, 16, 19, § 52 od. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), § 293, § 303, § 306 ods. 1, § 307 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „ObZ“).

2. Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd určil, že pohľadávka žalobkyne vo výške 180.541,20 eura, vyplývajúca z vyhlásenia ručiteľa č. 421 025 5907 zo dňa 22.3.2012, ktorou sa úpadca X. T. - fy TARCSI, s miestom podnikania: Táboreská 3211/2B, Veľký Meder, IČO: 35047364, zaručil za zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 421 025 5907 zo dňa 17.4.2009, prihlásená do konkurzu úpadcu X. T. - fy TARCSI, s miestom podnikania: Táboreská 3211/2B, Veľký Meder, IČO: 35047364, vedeného Okresným súdom Trnava pod. sp. zn. 36K/22/2015, zapísaná v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 23, je v celom prihlásenom rozsahu oprávnená a zistená, ako vymáhateľná pohľadávka vo výške 180.541,20 eura, v poradí ako iná nezabezpečená pohľadávka.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo sporné, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/22/2015 zo dňa 15.12.2015, ktoré bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. OV 245/2015 dňa 22.12.2015, teda s poukazom na § 23 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 ZKR účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 23.12.2016 a že žalobca podal žalobu o určenie popretej pohľadávky včas. Spornou skutočnosťou bolo posúdenie, či popretie zo strany správcu v jeho

popieracom prejave bolo dôvodné alebo nie, a to najmä so zreteľom na posúdenie výšky pohľadávky s prihliadnutím na doložené listiny preukazujúce pohľadávku prihlásenú do konkurzného konania.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Dunajská Streda vydal platobný rozkaz č.k. 11Cb/77/2015-46 zo dňa 17.4.2015, ktorým uložil odporcom 1/ až 4/ (jedným z odporcov bol i úpadca - pozn. odvolacieho súdu), aby do 15 dní od doručenia zaplatili navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 135.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,7 % ročne od 1.10.2014 do zaplataenia a nahradili trovy konania, pričom tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 13.5.2015. Zo žalobkyňou predloženej kópie prihlášky vyplynulo, že žalobkyňa si do konkurzného konania prihlásila pohľadávku v celkovej sume 180.541,20 eura pozostávajúcej z istiny vo výške 157.303,34 eura, úrokov z omeškania vo výške 23.237,86 eura, ako nezabezpečenú pohľadávku, poradie iná pohľadávka, s právnym dôvodom vzniku - ručiteľské vyhlásenie zo dňa 22.3.2012, ktorým sa úpadca zaručil za zaplataenie úveru. Vyhlásenie ručiteľa bolo upravené dodatkami č. 1 a č. 2.

5. Z oznámenia o čiastočnom popretí pohľadávky z 3.3.2016 súd zistil, že správca poprel pohľadávku žalobkyne čo do výšky istiny 22.303,34 eura a výšky úrokov z omeškania 13.771,96 eura, celková popretá suma bola 36.075,30 eura. Po preskúmaní prihlásenej pohľadávky správca dospel k záveru, že je čiastočne sporná, a preto ju poprel z nasledovných dôvodov a v nasledovnom rozsahu: podľa priloženého platobného rozkazu bola Okresným súdom Dunajská Streda veriteľovi priznaná istina 135.000 eur a úroky z omeškania vo výške 5,7% ročne zo sumy 135.000 eur od 1.10.2014 do zaplataenia, pričom súdom priznaný nárok na úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia konkurzu dňa 23.12.2015 predstavoval sumu 9.465,90 eura. Správca tak zistil, že existuje nesúlady medzi výškou istiny prihlásenej pohľadávky 157.303,34 eura a istinou súdom priznanej pohľadávky 135.000 eur, ako aj nesúlady medzi výškou prihlásených úrokov z omeškania 23.237,86 eura a súdom priznanou výškou úrokov z omeškania 9.465,90 eura. Na telefonickú žiadosť správcu o vysvetlenie tohto nesúlady bolo právnym zástupcom veriteľa zaujaté stanovisko, že na súde (Okresnom súde Dunajská Streda) bola žalovaná len časť sumy, pretože od klienta mali vymedzený určitý strop. Následne právny zástupca veriteľa doložil správcovi e-mailom z 2.3.2016 výpisy z účtu, ktoré mali dokladovať jeho pohľadávku. Vo výpisoch z účtu však neboli zaznačené pohyby, ktoré mali predstavovať čerpanie úverových prostriedkov. Vzhľadom na nepreukázanie dôvodnosti tvrdenia o "strome" pre výšku žalovanej pohľadávky na súde, na neoznačenie položiek o čerpaní úveru vo výpisoch z účtu, z ktorých by bolo výšku čerpania úveru možné vyvodit', ako aj vzhľadom na nepreukázanie rozsahu splatenia čerpaného úveru zo strany úpadcu, mal správca prihlásenú výšku pohľadávky presahujúcu sumu priznanú platobným rozkazom za spornú, a preto pohľadávku poprel vo vyššie uvedenom rozsahu. Oznámenie o popretí pohľadávok bolo žalobcovi doručené dňa 8.3.2016.

6. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ručiteľské vyhlásenie zo dňa 22.3.2012 úpadcu ako ručiteľa spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti ručiteľského vyhlásenia podľa § 303 ObZ. Ide o jednostranný právny úkon podľa § 52 ods. 1 ZKR a veriteľ nie je ručiteľovým vyhlásením viazaný a je iba na jeho vôli, či so svojím nárokom nastúpi voči ručiteľovi alebo nie. Z povahy veci a zo samotného účelu konkurzného konania vyplýva, že pokiaľ ide o jednostranný právny úkon úpadcu, ktorý by mohol mať za následok ukrátenie uspokojenia veriteľov, pri existencii ďalších ručiteľov, ktorí zodpovedajú za celú výšku dlhu rovnako, je tento úkon úpadcu nulitný, pričom s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 1 ZKR je jednoznačné, že ručiteľské vyhlásenie označené ako právny dôvod vzniku pohľadávky ako jednostranný právny úkon zanikol, a to momentom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Správca však v konkurznom konaní poprel len výšku pohľadávky a nie právny dôvod pohľadávky, čo znamená, že právny dôvod pohľadávky uznal a túto skutočnosť súd nemôže zmenit'. Súd dodal, že predmetom tohto konania bolo určenie výšky pohľadávky v popretej časti, keďže v časti, v ktorej pohľadávka bola správcom v konkurze uznaná, nemôže byť predmetom tohto konania, pretože v tejto časti neexistuje spor. Výklad, podľa ktorého by popretie v akomkoľvek rozsahu (čo do dôvodu, výšky, vymáhateľnosti alebo poradia) automaticky aktualizovalo prieskumnú právomoc súdu konajúceho v incidenčnom konaní v celom rozsahu, by znamenal podstatné znevýhodnenie veriteľov tých pohľadávok, ktoré boli popreté čo do dôvodu a vymáhateľnosti. V už prebiehajúcim incidenčnom konaní, po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok, teda nie je možné zo strany správcu rozširovať dôvody popretia pohľadávky a na takéto popretie prihliadať. Z týchto dôvodov bola žaloba v časti týkajúcej sa nepopretej výšky pohľadávky v sume 144.438,90 eura súdom zamietnutá, ako aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia oprávnenosti a zistenia pohľadávky ako vymáhateľnej

pohľadávky a v poradí ako iná nezabezpečená pohľadávka, pretože tieto skutočnosti neboli správcom popreté a žalobkyňa nemá na takomto určení naliehavý právny záujem.

7. Z popretia pohľadávky a z vyjadrenia žalobkyne bolo podľa súdu nepochybné, že správca sa pokúsil odstrániť spornosť pohľadávky a požiadal veriteľa - žalobkyňu o vysvetlenie rozdielu medzi právoplatným platobným rozkazom a prihlásenou pohľadávkou a o doloženie dokladov, ktoré by preukázali výšku pohľadávky. Súd sa stotožnil s názorom pôvodného správcu úpadcu, že doložením výpisu z účtu nebola spornosť výšky pohľadávky odstránená. Správca tak v rámci odbornej starostlivosti bol povinný poprieť pohľadávku v spornej výške. Súd zdôraznil, že nie je možné prenášať zodpovednosť veriteľa za riadne prihlásenie a preukázanie pohľadávky na správcu, hlavne ak veriteľovi nič nebránilo v preukázaní výšky pohľadávky riadnym výpočtom a predložením prehľadu čerpania a platenia úveru. Na tejto povinnosti nič nemení skutočnosť, že ide o bankový subjekt a kontokorentný úver a výpočet je náročný a dokladovanie obširné. Veritelia majú v konkurznom konaní rovnaké povinnosti preukázania prihlásenej pohľadávky. Správca a rovnako aj súd predpokladal, že Okresný súd Dunajská Streda mal výšku pohľadávky uplatnenej v konaní vedenom pod sp. zn. 11Cb/77/2015 preukázanú a keďže ide o právoplatné rozhodnutie súdu, správca v rámci odbornej starostlivosti mal pohľadávku za dôvodnú v judikovanej výške. Keďže je obvyklé žalovať v jednom konaní celú pohľadávku, ktorá je v tom čase už celá splatná a vyplýva z jedného právneho vzťahu, je vysvetlenie prihlásenia vyššej pohľadávky a príslušenstva ako je v platobnom rozkaze, podstatné pre uznanie pohľadávky, avšak žalobkyňa a jej právny zástupca neuviedli jasné a logické vysvetlenie podložené dôkazmi, preto boli pochybnosti o skutočnej výške pohľadávky opodstatnené. Žalobkyňa nepredložila presný výpočet pohľadávky a dôkazy o výške pohľadávky v prihláške, ani na výzvu správcu a ani v súdnom konaní. Opakovane pritom odkazovala na komplikovanosť kontokorentného vzťahu a že výpočty sú výsledkom počítačového systému, avšak takéto odôvodnenie pasivity žalobkyne neobstálo. Správca a ani súd na základe žalobkyňou predložených dokumentov nemohli zistiť výpočet istiny a ani úrokov z omeškania, keď z prihlášky nevyplýva ani začatie omeškania úpadcu a výpočet úrokov z omeškania podľa právoplatného rozhodnutia súdu, kde boli úroky z omeškania priznané, nie je v súlade s výškou prihlásených úrokov z omeškania a k tomuto nesúladu sa žalobkyňa vôbec nevyjadřila, hoci to správca v popretí pohľadávky uviedol. Žalobkyňa počas konania viackrát uviedla, že je bankovým subjektom a podlieha dohľadu NBS, súd však v tejto súvislosti konštatoval, že táto skutočnosť nemá za následok zvýhodnené postavenie vo vzťahu k povinnosti unesenia dôkazného bremena a žalobkyňu taktiež nezbavuje povinnosti v konkurze pohľadávky riadne a včas uplatniť a preukázať ich dôvodnosť a výšku. Dokumenty (a údaje v nich uvedené) predložené žalobkyňou - Úročenie v systéme a výpisy z účtu obchodnej spoločnosti Family Tarcsi s.r.o. sa súdu javili nepreskúmateľné. Tieto dôkazy tak nepreukázali nedôvodnosť popretia pohľadávky správcom.

8. Súd prvej inštancie k súdnemu prieskumu popretia prihlásenej pohľadávky uviedol, že konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných dôvodov ako tých, ktoré správca uviedol v incidenčnom konaní v popieracom prejave obsiahnutom v zozname pohľadávok. Cieľom incidenčného konania je rozhodnúť o tom, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Súd považoval podanú žalobu za takú žalobu, ktorá nebola podaná dôvodne. Správca postupoval správne, ak na základe predložených listín poprel prihlásenú pohľadávku v ním určenej výške. Žalobkyňa ani na jeho výzvu a ani na výzvu súdu nepreukázala oprávnenosť prihlásenej pohľadávky preskúmateľnými dokladmi.

9. Ďalšie žalobcom navrhované dôkazy (výsluch správkyne, pripojenie konkurzného spisu, vykonanie znaleckého dokazovania) súd nevykonával, keďže súd a ani správca nie je viazaný názorom iného správcu v inom konkurznom konaní (uvedené sa týkalo navrhovaného pripojenia konkurzného spisu Family Tarcsi s.r.o. a výsluchu správkyne tohto konkurzu). Vykonanie znaleckého dokazovania považoval súd za nadbytočné a nevhodné, pretože žalobkyňi stačilo preukázať správcovi a súdu výpočet pohľadávky spolu s relevantnými prehľadnými dôkazmi, ako sú výpisy z účtu za celé obdobie čerpania úveru s vyznačenými súvisiacimi pohybmi na účte.

10. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne plným procesným úspechom žalovaného.

11. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa so zjavným návrhom (vychádzajúc z jeho obsahu) na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP. Namietala, že súd prvej inštancie zamietol jej návrhy na vykonanie dôkazných prostriedkov. V konaní navrhla doplniť dokazovanie o výsluch JUDr. Mariety Katony, ktorá bola ustanovená do funkcie správcu v konkurze vyhlásenom na majetok spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o., vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 36K/18/2015. Spoločnosť Family Tarcsi, s.r.o. je úverovým dlžníkom žalobkyne a ručiteľský záväzok úpadcu X. T. sa vzťahuje práve k záväzku spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o. Keďže správkyňa JUDr. Marieta Katona zistila v predmetnom konkurze pohľadávku žalobkyne v celom prihlásenom rozsahu, jej výsluch by preukázal dôvodnosť nároku žalobkyne. Považovala za absurdné, aby pohľadávka žalobkyne bola v konkurze úverového dlžníka zistená v celom rozsahu a v konkurze ručiteľa za totožný úver čiastočne považovaná za nepreukázanú s odkazom, že konkurz dlžníka nie je pre posúdenie nároku žalobkyne dôležitý. Keďže ručiteľský záväzok je akcesorický k nespornému hlavnému záväzku, výsluch správkyne bol nepochybne určujúci pre meritórne posúdenie veci. Žalobkyňa zároveň navrhla znalecké dokazovanie. Mala za to, že ak možno predpokladať, že vykonanie navrhovaného dôkazného prostriedku preukáže tvrdenie strany, ktoré je pre rozhodnutie zásadné, súd nemôže uprednostniť rýchle skončenie konania pred jeho spravodlivým rozhodnutím.

12. Osobitne podotkla, že kontokorentný úver predstavuje bankový produkt, ktorý je založený na priebežnom debetnom čerpaní peňažných prostriedkov z podnikateľského bankového účtu, za účelom „vykryvania“ nedostatkov v peňažných tokoch dlžníka. Výška čerpania a splácanie úveru sa uskutočňujú vždy priebežne v reálnom čase, pričom úver môže byť priebežne čerpaný a aj splácaný. Zároveň môže dochádzať k zmene úrokovej sadzby alebo k uplatňovaniu sankčného mechanizmu. Z uvedeného dôvodu je kontokorentný úver štandardne spracovávaný automatickým systémom, pričom je mimoriadne náročné a pracné zdokladovať každú jednu kreditnú alebo debetnú položku (čerpanie a splácanie totiž závisí od rozhodnutia dlžníka).

13. Žalobkyňa zdôraznila, že v konaní dostatočne preukázala dôvodnosť uplatneného nároku v celom prihlásenom rozsahu, keď správcovi a súdu predložila zmluvu o úvere č. 421 025 5907 zo dňa 17.4.2009 v znení neskorších dodatkov, uzatvorenú medzi žalobcom a spoločnosťou Family Tarcsi, s.r.o. (IČO: 44 324 057); vyhlásenie ručiteľa č. 421 025 5907 zo dňa 22.3.2012 v znení neskorších dodatkov, na základe ktorého sa úpadca X. T. zaručil za zaplatenie úverovej pohľadávky; výpisy z účtu spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o., preukazujúce využívanie a čerpanie úverového rámca; prehľad úročenia pohľadávky žalobkyne za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky do vyhlásenia konkurzu na majetok spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o.; potvrdenie žalobkyne o výške prihlásenej pohľadávky ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu X. T., vyplývajúceho z účtovníctva žalobkyne.

14. Súd prvej inštancie napriek tomu nárok žalobkyne spochybnil tvrdením, že z prehľadov úročenia pohľadávky - tabuľkou označenej ako FAMILY TARCSI, s.r.o. 4040193, 210255907, úročenie v systéme, síce vyplýva konečná suma úrokov - 23 237,86 (Kumul. DB úroky), avšak jednotlivé uvedené údaje (položky) sú neprehľadné, pričom ide o interný dokument žalobkyne, ktorý opätovne nebol žalobkyňou vysvetlený a tak neprispel k preukázaniu skutočností tvrdných v žalobe. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa žalobkyne vyplýva, že súd prvej inštancie zrejme považoval za potrebné predložiť simplexný matematický výpočet úverovej pohľadávky - výšky poskytnutého úveru spolu s výškou príslušenstva, ktorého výpočet však pri kontokorentnom úvere nie je objektívne možné predložiť (postupné splácanie a čerpanie úveru). Práve pre lepšie pochopenie funkcionality kontokorentného úveru navrhovala žalobkyňa výsluch správkyne JUDr. Mariety Katony (ktorá zistila pohľadávku dlžníka v celom rozsahu), resp. vypracovanie znaleckého posudku znalcom v odbore účtovníctvo. Vykonanie uvedených dôkazných prostriedkov však bolo žalobkyňi nedôvodne odopreté.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že žiadny z odvolacích dôvodov tvrdných žalobkyňou nie je daný, a procesný postup súdu, ktorým žalobkyňou navrhované dokazovanie zamietol pre jeho nadbytočnosť, považoval za správny a zákonný. Z podaného odvolania je zrejmé, že ak žalobkyňa nevie výšku pohľadávky vypočítať ako sama uvádza, potom nie je zrejmé, ako mohla pohľadávku uplatniť v konkurznom konaní. Ak veriteľ dlžníkovi poskytne úver (pôžičku), potom veriteľ musí výšku svojej pohľadávky vždy vedieť určiť a nemôže sa dovoliavať náročnosti jej výpočtu, dokonca z objektívnych dôvodov. Žiadať od správcu a súdu „slepú“ akceptáciu nároku žalobkyne, len preto, že ide o banku, nie je možné. Základné zásady dokazovania

sa vzťahujú aj na žalobkyňu ako banku, nakoľko CSP neobsahuje výnimky pre žalobkyňu na to, aby svoj nárok riadne v konaní preukázala. Neobstojí ani návrh na výsluch správcu z iného konkurzného konania (Mariety Katony), ktorá mala pohľadávku žalobkyne z úverovej zmluvy zistiť, keďže samotné zistenie pohľadávky veriteľa v konkurze nezakladá existenciu pohľadávky, ale len priznáva veriteľovi procesné postavenie účastníka konkurzného konania s právom na uspokojenie v rámci rozvrhu výťažku. Súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobkyňa bola povinná súdu a správcovi preukázať výpočet pohľadávky s relevantnými prehľadnými dôkazmi. Rovnako tak správne uviedol, že výpočet úrokov predložený žalobkyňou je interný dokument, ide o súkromnú listinu, ktorej správnosť bola žalovaným spochybnená, a preto bola žalobkyňa povinná správnosť údajov vyplývajúcich z tejto listiny preukázať. Ak sama žalobkyňa v odvolaní uvádza, že takýto výpočet súdu predložiť nevie, sama potvrdila dôvodnosť zamietnutia žaloby, pretože uznala, že interný doklad žalobkyne s výškou úrokov je nepreskúmateľný, nie je možné ho podrobiť dokazovaniu, a „slepá“ akceptácia údaju o úrokoch z nej vyplývajúca súdom, by bola v rozpore s čl. 8 a čl. 15 ods. 2 CSP.

16. Žalovaný poukázal tiež na to, že ak je výsledná suma úroku žiadaná žalobkyňou výsledkom výstupu počítačového systému (software), potom musí tento systém vedieť vypočítať na základe matematického vzorca aj spôsob výpočtu úroku v závislosti od spôsobu čerpania kontokorentného úveru úpadcom, v jednotlivých obdobiach. Námitka o objektívnej nemožnosti žalobkyne takýto výpočet súdu a správcovi predložiť, je tak irelevantná. Záverom uviedol, že žalobkyňa za viac ako 5 rokov nepreukázala, že by popretie pohľadávky správcom nebolo dôvodné a nenavrhol vykonať žiadne relevantné dokazovanie, ktoré by preukazovalo jej tvrdenia o existencii pohľadávky v popretom rozsahu a výške, čím neuniesla dôkazné bremeno v sporovom konaní.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobkyne domáhajúcej sa určenia čiastočne popretej pohľadávky zamietol, keď dospel k záveru, že správca postupoval správne, ak na základe žalobkyňou predložených listín poprel prihlásenú pohľadávku v nej určenej výške, keď žalobkyňa ani na jeho výzvu a ani na výzvu súdu nepreukázala oprávnenosť prihlásenej pohľadávky preskúmateľnými dokladmi.

19. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku žalobkyne na určenie popretej pohľadávky, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

20. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd určil, že pohľadávka žalobkyne vo výške 180.541,20 eura, vyplývajúca z vyhlásenia ručiteľa č. 421 025 5907 zo dňa 22.3.2012, ktorou sa

úpadca X. T. - fy TARCSI, s miestom podnikania: Táboorská 3211/2B, Veľký Meder, IČO: 35047364, zaručil za zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 421 025 5907 zo dňa 17.4.2009, prihlásená do konkurzu úpadcu X. T. - fy TARCSI, s miestom podnikania: Táboorská 3211/2B, Veľký Meder, IČO: 35047364, vedeného Okresným súdom Trnava pod. sp. zn. 36K/22/2015, zapísaná v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 23, je v celom prihlásenom rozsahu oprávnená a zistená, ako vymáhateľná pohľadávka vo výške 180.541,20 eura, v poradí ako iná nezabezpečená pohľadávka.

21. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa si vyššie uvedenú pohľadávku do konkurzu na majetok úpadcu riadne a včas prihlásila, pričom správca ju čiastočne poprel. Z popieracieho prejavu správcu vyplýva, že správca poprel pohľadávku žalobkyne čo do výšky istiny 22.303,34 eura a výšky úrokov z omeškania 13.771,96 eura, celková v sume 36.075,30 eura, a to z dôvodu, že existuje nesúlad medzi výškou istiny prihlásenej pohľadávky 157.303,34 eura a istinou súdom priznanej pohľadávky 135.000 eur, ako aj nesúlad medzi výškou prihlásených úrokov z omeškania 23.237,86 eura a súdom priznanou výškou úrokov z omeškania 9.465,90 eura. Vo výpisov z účtu predložených na žiadosť správu žalobkyňou, neboli zaznačené pohyby, ktoré mali predstavovať čerpanie úverových prostriedkov. Vzhľadom na nepreukázanie dôvodnosti tvrdenia o "strome" pre výšku žalovanej pohľadávky na súde, na neoznačenie položiek o čerpaní úveru vo výpisoch z účtu, z ktorých by bolo výšku čerpania úveru možné vyvodiť, ako aj vzhľadom na nepreukázanie rozsahu splatenia čerpaného úveru zo strany úpadcu, mal správca prihlásenú výšku pohľadávky presahujúcu sumu priznanú platobným rozkazom za spornú, a preto pohľadávku poprel v spornom rozsahu. Oznámenie o popretí pohľadávok bolo žalobkyňi doručené dňa 8.3.2016.

22. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne žalobu v časti týkajúcej sa nepopretej výšky pohľadávky v sume 144.438,90 eura, ako aj v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia oprávnenosti a zistenia pohľadávky ako vymáhateľnej pohľadávky a v poradí ako iná nezabezpečená pohľadávka, zamietol, keďže predmetom tohto konania bolo určenie výšky pohľadávky v popretej časti 36.075,30 eura, pretože v časti, v ktorej pohľadávka bola správcom v konkurze uznaná, nemôže byť predmetom tohto konania, keďže v tejto časti neexistuje spor (§ 32 ods. 17 ZKR v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu).

23. Tak ako odvolací súd s odkazom na ustálenú judikatúru (R 63/2017, nález ústavného súdu z 11.9.2014 č. k. II. ÚS 409/2013-49) uviedol už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich po priet' alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmvanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obostojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom kognície konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. V konkurze si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky osobitne určeným postupom u správcu, ktorému patrí ich preskúvanie a prvotné „rozhodnutie“ o tom, či v konkurze budú alebo nebudú uspokojené. Z konštrukcie § 32 konkurzného zákona je zrejmé, že „rozhodnutie“ správcu o tom, že pohľadávka bude uspokojená v určitom rozsahu alebo v určitom poradí, je v podstate konečné, keďže proti nemu v rámci konkurzného konania neexistuje žiaden prostriedok nápravy. Nie je preto zrejmé, prečo by mal byť incidenčný súd povolaný nahrádzať, resp. preskúmvavať úkon správcu, ktorý zákonom ustanoveným postupom urobil prejav k uznaniu pohľadávky konkurzného veriteľa, s ktorým zákon spája účinky konečného a v procesnom rámci samotného konkurzného konania nenapadnuteľného zaradenia danej pohľadávky medzi uspokojované pohľadávky.

24. S poukazom na vyššie uvedené potom neobstojí námietka žalobkyne, že súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, a to výsluch JUDr. Mariety Katony, ktorá bola ustanovená do funkcie správcu v konkurze vyhlásenom na majetok spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o. (úverového dlžníka), vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 36K/18/2015 a ktorá zistila v predmetnom konkurze pohľadávku žalobkyne v celom prihlásenom rozsahu, a teda jej výsluch by podľa žalobkyne preukázal dôvodnosť jej nároku. Ako správne uviedol i súd prvej inštancie, súd a ani správca nie je viazaný názorom iného správcu v inom konkurznom

konaní. Do kompetencie správcu totiž patrí rozhodnutie o tom, že pohľadávka bude uspokojená v celom prihlásenom rozsahu a toto rozhodnutie je konečné (v rámci konkurzného konania neexistuje proti nemu žiadny opravný prostriedok), avšak ide o výlučné rozhodnutie správcu v danom konkurznom konaní, ktoré nie je a ani nemôže byť podkladom pre rozhodnutie v inom konaní (či už konkurznom alebo incidenčnom). Správca je zo zákona povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a náležite preskúmať prihlásené pohľadávky, s čím je spojená i zodpovednosť za prípadnú škodu vzniknutú konkurzným veriteľom (napr. v prípade, ak by správca uznal prihlásenú pohľadávku v celej výške, hoci veriteľ jej výšku náležite nepreukázal). Preto ani žalobkyňou navrhnutý dôkaz výsluchom správkyné ustanovenej v inom konkurznom konaní by nemal vo vzťahu k preukázaniu výšky žalobkyňou prihlásenej pohľadávky výpovednú hodnotu, a teda nemohol by preukázať ňou tvrdené skutočnosti. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak návrh žalobkyné na vykonanie tohto dôkazu zamietol.

25. Odvolací súd dodáva, že v civilnom sporovom konaní je súd povinný zväžiť, ktoré dôkazy je povinný vykonať, pričom dôvodnosť návrhov strán sporu na doplnenie dokazovania posudzuje so zreteľom, či a v akom rozsahu je potrebné doplniť doterajší stav dokazovania. Nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci nemožno považovať za postup, ktorým by súd strane sporu odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Platí to aj o takom dôkaze, ktorý strana sporu zo svojho subjektívneho pohľadu považuje za dôležitý. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, patrí výlučne na posúdenie súdu, a nie strany sporu (§ 185 ods. 1 CSP). Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/04, podľa ktorého súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

26. Žalobkyňa taktiež namietala, že v konaní dostatočne preukázala dôvodnosť uplatneného nároku v celom prihlásenom rozsahu, keď správcovi a súdu predložila zmluvu o úvere č. 421 025 5907 zo dňa 17.4.2009 v znení neskorších dodatkov, vyhlásenie ručiteľa č. 421 025 5907 zo dňa 22.3.2012 v znení neskorších dodatkov, výpisy z účtu spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o., prehľad úročenia pohľadávky žalobcu za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky do vyhlásenia konkurzu na majetok spoločnosti Family Tarcsi, s.r.o. a potvrdenie žalobkyné o výške prihlásenej pohľadávky ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu X. T., vyplývajúcej z účtovníctva žalobkyné. Z tejto odvolacej námietky možno vyvodíť, že žalobkyňa nesúhlasí s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie. Vykonaním týchto dôkazných prostriedkov sa však ani podľa odvolacieho súdu nezistili skutočnosti preukazujúce výšku žalobkyňou do konkurzu prihlásenej pohľadávky, a teda nedôvodnosť čiastočného popretia žalobkyňou prihlásenej pohľadávky správcom. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke odvolací súd konštatuje, že CSP vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov. Záver, ktorý si sudca urobí o vykonaní dôkazov z hľadiska pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a logického myšlienkového postupu. Voľnosť hodnotenia dôkazu neznamená, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia, naopak konečné meritórne rozhodnutie by malo vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Hodnotenie dôkazov úvahou súdu teda neznamená ľubovôľu pri hodnotení dôkazov a hodnotiacia úvaha súdu musí zodpovedať zásadám formálnej logiky a musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci.

27. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov (vrátane žalobkyňou namietaného hodnotenia ňou predložených výpisov z účtu a úročenia), jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne právne posúdil. Výsledky hodnotenia dôkazov sú pritom imanentnou súčasťou odôvodnenia rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP). V tomto smere súd prvej inštancie dôsledne postupoval v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie neodporuje zásadám logiky a ani zistenému skutkovému stavu.

28. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobkyňa nepredložila presný výpočet pohľadávky a dôkazy o výške pohľadávky v prihláške, a to ani na výzvu správcu a ani v súdnom konaní. Argumentácia žalobkyné komplikovanosťou kontokorentného vzťahu a skutočnosťou,

že výpočty sú výsledkom počítačového systému, nepostačuje na odôvodnenie pasivity žalobkyne, keď na základe žalobkyňou predložených dokumentov nebolo možné zistiť výpočet istiny a ani úrokov z omeškania. Z prihlášky pritom nevyplývalo ani začatie omeškania úpadcu a výpočet úrokov z omeškania podľa právoplatného rozhodnutia súdu, kde boli úroky z omeškania priznané, nebol v súlade s výškou prihlásených úrokov z omeškania a k tomuto nesúladu sa žalobkyňa vôbec nevyjadřila, hoci to správca v popretí pohľadávky uviedol. Súd prvej inštancie (správne) nemohol v konaní prihliadať na to, že žalobkyňa je bankovým subjektom a podlieha dohľadu NBS vo vzťahu k povinnosti unesenia dôkazného bremena (a táto skutočnosť ju nezbavuje ani povinnosti v konkurze pohľadávky riadne a včas uplatniť a preukázať ich dôvodnosť a výšku), pretože by tým v spore zvýhodnil jednu stranu sporu oproti inej strane sporu, čo je neprípustné, keďže strany sporu majú v konaní rovné postavenie (uplatňuje sa princíp rovnosti sporových strán čl. 6 CSP). I podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňou predložené dokumenty (a údaje v nich uvedené), a to úročenie v systéme a výpisy z účtu obchodnej spoločnosti Family Tarcsi s.r.o. nepreukázali nedôvodnosť popretia pohľadávky správcom, ako správne uviedol súd prvej inštancie.

29. Za dôkaz síce môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 1 CSP), avšak žalobkyňou predložený výpočet úrokov je interný dokument, teda sa jedná o súkromnú listinu, ktorej správnosť bola žalovaným spochybnená, a preto bola žalobkyňa správnosť údajov vyplývajúcich z tejto listiny preukázať, k čomu však nedošlo. Navyše pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala i to, že navrhovala vypracovanie znaleckého posudku znalcom v odbore účtovníctvo, čo jej bolo odopreté, tak táto skutočnosť z obsahu spisu nevyplýva. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu mala žalobkyňa za to, že do konania predložila výpisy z úverového účtu dlžníka, ktoré jednoznačne preukazujú pohľadávku žalobkyne v ňou prihlásenej výške (č.l. 219, č.l. 242) a na výzvu súdu prvej inštancie na oznámenie návrhov na vykonanie dokazovania nereagovala. Na pojednávaní dňa 17.6.2021 na otázku súdu, či má návrhy na vykonanie dokazovania, žalobkyňa výslovne uviedla, že všetky návrhy už boli prednesené a na tých zotrúva, dôkazné prostriedky predložené žalobkyňou boli vyhodnotené nesprávne a z výpisu z účtu jednoznačne vyplýva výška pohľadávky v prihlásenej výške. Ako navrhnuté dokazovanie v pôvodnom konaní žalobkyňa spomenula len výsluch správkynne hlavného úverového dlžníka. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie dokazovania prednesený na pojednávaní dňa 8.11.2016, tu žalobkyňa navrhla znalecké dokazovanie, a to vypracovanie audítorského potvrdenia akreditovanou spoločnosťou (č.l. 53). Tento návrh je pritom neurčitý a ani z neho nie je zrejmé, či teda žalobkyňa navrhovala vykonanie znaleckého dokazovania alebo predloženie odborného vyjadrenia a k akým konkrétnym skutočnostiam. Navyše na poslednom pojednávaní vo veci takýto návrh ani nepreniesla a ani ho nekonkretizovala. Už len z toho dôvodu teda námietka žalobkyne o nevykonaní znaleckého dokazovania nemohla obstáť.

30. Odvolací súd dodáva, že súd pri svojom rozhodnutí vychádza z dôkaznej povinnosti strán a ich povinnosti tvrdenia, keď žalobca musí poskytnúť tvrdenia, z ktorých je zrejmé na akom skutkovom základe uplatňuje svoje právo alebo záujem chránený zákonom. Už v žalobe má žalobca pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a dôkazy, ktorých sa dovoľáva. Ide o povinnosť tvrdenia, ktorá je nevyhnutnou podmienkou procesného dokazovania. Povinnosť tvrdenia je charakteristickým znakom prejednávanej záležitosti a strana žiadajúca rozhodnutie musí tvrdiť právne relevantné skutočnosti dostatočne odôvodňujúce jej návrh. V opačnom prípade nie je jasný predmet prejednávania a dokazovania. Zistenie pravdivosti tvrdenia strany predpokladá dokazovanie. Strana je povinná označiť dôkazné prostriedky o pravdivosti svojho tvrdenia, teda má dôkaznú povinnosť. Ak ten, koho zaťažuje, ju nespĺní, má procesnú zodpovednosť a je povinný znášať nepriaznivé následky s tým spojené spočívajúce v tom, že jeho návrhu nebude vyhovieť. Teda žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno ohľadne všetkých tvrdení, ktorými žalobu odôvodňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu si žalobkyňa v danej veci napriek námietkam žalovaného nespĺnila povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť k preukázaniu výšky pohľadávky prihlásenej do konkurzu, a preto správca postupoval správne, ak pohľadávku v spornom rozsahu poprel, a teda žalobe žalobkyne o určenie popretej pohľadávky nebolo možné ani sčasti vyhovieť.

31. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobkyne, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny,

vrátane vecne správneho závislého výroku o nároku na náhradu trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

33. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).